

Bruxelles, 13 martie 2025
(OR. en)

7081/25

**Dosar interinstituțional:
2025/0053(NLE)**

**FISC 67
ECOFIN 285
ENER 72**

PROPUNERE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	13 martie 2025
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2025) 103 final
Subiect:	Propunere de DECIZIE DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI privind autorizarea Italiei de a aplica, în anumite zone geografice, rate reduse de impozitare pentru motorina și gazul petrolier lichefiat utilizate pentru încălzire, în conformitate cu articolul 19 din Directiva 2003/96/CE

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2025) 103 final.

Anexă: COM(2025) 103 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 13.3.2025
COM(2025) 103 final

2025/0053 (NLE)

Propunere de

DECIZIE DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI

privind autorizarea Italiei de a aplica, în anumite zone geografice, rate reduse de impozitare pentru motorina și gazul petrolier lichefiat utilizate pentru încălzire, în conformitate cu articolul 19 din Directiva 2003/96/CE

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Temeiurile și obiectivele propunerii

Impozitarea produselor energetice și a energiei electrice în Uniune este reglementată de Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității¹ („Directiva privind impozitarea energiei” sau „directiva”).

În conformitate cu articolul 19 alineatul (1) din directivă, pe lângă dispozițiile prevăzute în special la articolele 5, 15 și 17, Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, poate autoriza orice stat membru să introducă alte scutiri sau reduceri ale nivelului de impozitare din motive de politică specifice.

În temeiul Deciziei de punere în aplicare (UE) 2019/814 a Consiliului din 17 mai 2019², Italia a fost deja autorizată să aplice, în anumite zone geografice foarte defavorizate, rate reduse de impozitare pentru motorina și gazul petrolier lichefiat (GPL) utilizate pentru încălzire, astfel încât să compenseze parțial costurile ridicate cu încălzirea suportate de locuitorii din acele zone geografice.

Obiectivul prezentei propuneri este de a prelungi această autorizație, conform solicitării Italiei, având în vedere că derogarea actuală va expira la 31 decembrie 2024.

Costurile mari cu încălzirea se datorează fie condițiilor climatice extrem de nefavorabile, fie condițiilor climatice nefavorabile sau caracterului insular al acestor zone, combinate cu dificultăți în ceea ce privește aprovizionarea cu combustibil. Reducerea de impozit se aplică zonelor geografice care îndeplinesc următoarele criterii: În temeiul articolului 8 alineatul (10) din Legea italiană nr. 448/1998, avantajul se aplică livrărilor de combustibili (motorină și GPL) utilizați în localitățile: • clasificate în zona climatică F (condiții climatice foarte nefavorabile pe teritoriul Italiei), astfel cum se prevede în Decretul prezidențial nr. 412 din 26 august 1993; • care nu dispun de o rețea de aprovizionare cu gaze și care sunt clasificate în zona climatică E, astfel cum se prevede în Decretul prezidențial 412/1993 menționat mai sus. În acest caz, astfel cum se prevede la articolul 8 alineatul (10) litera (c) punctul 4) din Legea nr. 448/1998, avantajul va fi retras de îndată ce localitatea se conectează la rețeaua de alimentare cu gaze³. • din regiunea Sardinia și insulele mai mici, atât timp cât localitățile în cauză nu au acces la rețeaua de gaze naturale. Această parte a regimului acoperă toate insulele italiene, cu excepția Siciliei.

Prin scrisoarea din 24 aprilie 2024, autoritățile italiene au informat Comisia cu privire la intenția lor de a prelungi măsura actuală până la 31 decembrie 2030. Autoritățile italiene au furnizat informații suplimentare în scrisorile din 12 septembrie și 21 noiembrie 2024.

¹ JO L 283, 31.10.2003, p. 51–70.

² JO L 133, 21.5.2019, p. 20–22.

³ Numărul localităților care nu dispun de o rețea de distribuție a gazelor care se încadrează în zona climatică E a scăzut deja considerabil (de la 608 la 260 de localități), deoarece rețeaua de gaze naturale a fost extinsă, dar acest proces poate fi considerat în mare măsură finalizat, deoarece o extindere mai mare se dovedește a fi deosebit de dificilă sau nefezabilă în anumite părți ale teritoriului, și din perspectiva costurilor implicate.

Perioada de valabilitate solicitată inițial era cuprinsă între 1 ianuarie 2025 și 31 decembrie 2030, încadrându-se în perioada maximă permisă de articolul 19 din Directiva privind impozitarea energiei. În urma discuțiilor dintre autoritățile italiene și Comisie, având în vedere în special propunerea de revizuire a Directivei 2003/96/CE⁴, a fost convenită o dată de încheiere anticipată, și anume 31 decembrie 2028.

Reducerile solicitate sunt identice cu reducerile prevăzute în decizia anterioară și se ridică la 122,56 EUR per 1 000 de litri pentru motorina utilizată drept combustibil pentru încălzire și la 151,01 EUR per 1 000 de kilograme pentru GPL utilizat drept combustibil pentru încălzire⁵. Avantajul fiscal nu poate fi combinat cu alte reduceri ale accizelor.

Potrivit autorităților italiene, diferențierea fiscală se bazează pe criterii obiective și încearcă să asigure continuitatea geografică cu restul teritoriului italian, și anume urmărește să ofere populației din zonele eligibile condiții comparabile cu cele oferite populației din restul Italiei prin reducerea costurilor lor disproporționat de ridicate cu încălzirea.

Valoarea reducerii de impozit este aceeași pentru toți utilizatorii; aceasta vizează doar diminuarea parțială a costurilor suplimentare cu încălzirea suportate de populația din zonele eligibile, care se datorează climei reci sau dificultăților de aprovizionare cu combustibil.

În plus, specificitatea insulelor constă în faptul că, din cauza particularităților lor geografice, aprovizionarea cu combustibil este limitată ca arie de acoperire și, drept urmare, este mai costisitoare decât în Italia continentală din cauza costurilor suplimentare de transport. Reducerea de impozit nu atrage după sine o supracompensare și nu duce la scăderea prețurilor la GPL și la motorină sub nivelul celor practicate pe continent. În ceea ce privește aplicarea subvenției în insulele mici, în locurile respective, lanțul logistic este în mod inevitabil mai costisitor decât în Italia continentală. Costurile mai ridicate sunt rezultatul absenței unei logistici primare, ceea ce dă naștere unor costuri de distribuție mai mari. Costurile mai ridicate se datorează deseori, de asemenea, accesului rutier problematic, costurilor la carburant mai mari decât cele de pe continent, precum și costurilor de transport pentru accesul la insulele mai mici și cantităților limitate de livrări individuale.

Autoritățile italiene au remarcat că, în medie, în perioada 2019-2023, reducerea fiscală a fost echivalentă cu 9 % din prețul motorinei utilizate pentru încălzire și cu 13 % din prețul GPL utilizat în același scop.

În ceea ce privește costurile suplimentare de transport suportate în zonele defavorizate care fac obiectul măsurii (zone montane, Sardinia și insule mici) în raport cu alte părți ale țării, se estimează că costurile de transport sunt cu aproximativ 120 % mai mari decât în alte părți ale Italiei. Acest lucru se datorează faptului că se utilizează rute mai lungi (și mai complicate) pentru a ajunge în zonele mai îndepărtate și, în plus, trebuie utilizate mijloace de transport mai mici. Cifra de mai sus este o medie care ia în considerare, de asemenea, costurile suplimentare potențiale de aprovizionare a Sardiniei și a insulelor mici cu ajutorul navelor.

⁴ COM/2021/563 final: Propunere de DIRECTIVĂ A CONSILIULUI privind restructurarea cadrului Uniunii de impozitare a produselor energetice și a energiei electrice (reformare).

⁵ Rata standard a accizei aplicabile în prezent este de 0,40321391 EUR pe litru pentru motorină și de 0,18994458 EUR pe kilogram pentru GPL.

În zonele eligibile pentru reducere, cheltuielile cu GPL utilizat pentru încălzire sunt estimate a fi cu aproximativ 90 % mai mari în zona climatică E și cu 170 % mai mari în zona climatică F.

Având în vedere toți acești factori, în zonele climatice E și F și în Sardinia, precum și în insulele mici, costul motorinei și al GPL utilizate pentru încălzire este în prezent cu 10 % mai mic în medie decât în absența reducerii.

În ceea ce privește numărul de beneficiari ai măsurii, numărul beneficiarilor potențiali este estimat în prezent la 3 961 546 de gospodării.

Cheltuielile bugetare anuale aferente măsurii se ridică la aproximativ 142,8 milioane EUR.

- **Dispoziții în temeiul Directivei privind impozitarea energiei**

Articolul 19 alineatul (1) primul paragraf din directivă are următorul conținut:

Pe lângă dispozițiile prevăzute în articolele anterioare, în special articolele 5, 15 și 17, Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, poate autoriza orice stat membru să introducă alte scutiri sau reduceri din motive de politică specifice.

Posibilitatea de a introduce un tratament fiscal favorabil pentru motorina și GPL utilizate pentru încălzire în anumite zone geografice defavorizate poate fi avută în vedere în temeiul articolului 19 din directivă, deoarece scopul său este acela de a permite statelor membre să introducă noi scutiri sau reduceri din motive de politică specifice.

Italia a solicitat ca măsura să se aplice pentru perioada maximă permisă de articolul 19 alineatul (2) din directivă, și anume șase ani (din 1 ianuarie 2025 până în 31 decembrie 2030). În principiu, perioada de aplicare a derogării ar trebui să fie suficient de lungă pentru a oferi zonelor geografice în cauză un grad suficient de certitudine.

În urma discuțiilor dintre autoritățile italiene și Comisie, având în vedere în special propunerea de revizuire a Directivei 2003/96/CE, a fost convenită o dată de încheiere anticipată, și anume 31 decembrie 2028. Având în vedere absența probabilă a impactului negativ al regimului actual asupra comerțului în interiorul UE și asupra nivelului general de impozitare a carburanților în Italia, în scopul asigurării securității juridice pentru zonele geografice în cauză, Comisia propune să se acorde autorizația solicitată pentru o perioadă de patru ani, și anume de la 1 ianuarie 2025 până la 31 decembrie 2028. În plus, pentru a nu aduce atingere evoluțiilor viitoare ale cadrului juridic existent, este necesar să se prevadă că, în cazul în care Consiliul, hotărând în temeiul articolului 113 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene sau al oricărei alte dispoziții pertinente din tratat, introduce un sistem general modificat de impozitare a produselor energetice cu care autorizarea de față nu ar fi compatibilă, prezenta decizie va expira la data la care devin aplicabile normele modificate.

În aceste circumstanțe, pare oportun să se acorde autorizația pentru perioada menționată anterior.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Comisia trebuie să examineze fiecare cerere de derogare în temeiul articolului 19 din directiva privind impozitarea energiei și să ia în considerare buna funcționare a pieței interne,

necesitatea de a asigura o concurență loială și politicile UE privind sănătatea, mediul, energia și transporturile.

Diferențierea fiscală diminuează parțial costurile suplimentare pentru încălzire suportate de cetățenii din anumite zone geografice ale Italiei care sunt deosebit de defavorizate în comparație cu restul teritoriului și pentru care, prin urmare, ratele normale de impozitare aplicabile GPL și motorinei utilizate pentru încălzire ar conduce la o sarcină fiscală excesivă. Dezavantajele geografice se traduc prin costuri suplimentare pentru încălzire, care se datorează condițiilor climatice nefavorabile sau caracterului insular al acestor zone, combinate cu lipsa unor resurse alternative de încălzire, în special lipsa accesului la rețeaua de gaze naturale. De altfel, ratele reduse de impozitare pentru motorină și GPL rămân mai ridicate decât nivelurile minime de impozitare din UE stabilite în Directiva privind impozitarea energiei și diminuează doar parțial costurile suplimentare pentru încălzire suportate în zonele geografice în cauză.

Prin urmare, se poate considera că reducerea este compatibilă cu obiectivul de a oferi un stimulent fiscal pentru eficiența energetică.

Măsura nu a fost considerată incompatibilă cu politicile UE relevante în domeniul mediului și al energiei.

Mai mult, această măsură este acceptabilă din punctul de vedere al bunei funcționări a pieței interne și al necesității de a asigura o concurență loială. Aceasta vizează numai compensarea parțială a costurilor suplimentare pentru încălzire aferente condițiilor obiective din zonele în cauză. Reducerea de impozit nu poate fi cumulată cu niciun alt tip de reducere fiscală și nu se aplică nici unei alte utilizări a combustibilului pentru încălzire în afara încălzirii spațiilor.

- **Norme în materie de ajutoare de stat**

Măsura poate constitui un ajutor de stat în conformitate cu articolul 107 alineatul (1) din TFUE. Dat fiind că ratele reduse depășesc nivelul minim din UE, măsura pare să intre sub incidența articolului 44 din Regulamentul (UE) 651/2014 al Comisiei, care prevede condițiile în care ajutoarele sub formă de reduceri ale taxelor în temeiul Directivei 2003/96/CE pot fi exceptate de la obligațiile de notificare a ajutoarelor de stat. Cu toate acestea, nu se poate stabili în acest stadiu dacă toate condițiile prevăzute în regulamentul respectiv sunt îndeplinite și propunerea de decizie de punere în aplicare a Consiliului nu aduce atingere obligației statului membru de a asigura respectarea normelor privind ajutoarele de stat, în special în cazul ajutoarelor exceptate, care intră sub incidența Regulamentului (UE) 651/2014 al Comisiei. Propunerea de decizie de punere în aplicare a Consiliului nu aduce atingere nici obligației statului membru de a notifica Comisiei ajutorul înainte de punerea în aplicare a acestuia, în temeiul articolului 108 alineatul (3) din TFUE, în cazul în care noul ajutor nu face obiectul unei exceptări pe categorii.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

- **Temeiul juridic**

Articolul 19 din Directiva 2003/96/CE a Consiliului.

- **Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)**

Domeniul fiscalității indirecte, reglementat de articolul 113 din TFUE nu ține, în sine, de competența exclusivă a Uniunii Europene în sensul articolului 3 din TFUE.

Cu toate acestea, în temeiul articolului 19 din Directiva 2003/96/CE, Consiliul a primit competența exclusivă, în virtutea legislației secundare, de a autoriza un stat membru să introducă și alte scutiri sau reduceri în sensul dispoziției respective. Prin urmare, statele membre nu se pot substitui Consiliului. În consecință, principiul subsidiarității nu este aplicabil în cazul prezentei decizii de punere în aplicare. În orice caz, întrucât nu este un proiect de act legislativ, prezentul act nu trebuie transmis parlamentelor naționale în temeiul Protocolului nr. 2 la tratate, pentru verificarea conformității cu principiul subsidiarității.

- **Proportionalitate**

Propunerea respectă principiul proporționalității. Reducerea de impozit nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor în cauză. Reducerile de impozit se aplică în anumite zone geografice. Ratele de impozitare autorizate se situează deasupra nivelurilor minime de impozitare prevăzute de directivă.

- **Alegerea instrumentului**

Instrumentul propus este o decizie de punere în aplicare a Consiliului. Articolul 19 din Directiva 2003/96/CE prevede numai acest tip de măsură.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluările ex post/verificările adecvării legislației existente**

Măsura nu impune o evaluare a legislației existente.

- **Consultările cu părțile interesate**

Prezenta propunere se bazează pe o cerere înaintată de Italia și se referă doar la acest stat membru. Prin urmare, nu s-a efectuat nicio consultare cu părțile interesate.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Nu a fost necesar să se recurgă la expertiză externă.

- **Evaluarea impactului**

Nu a fost efectuată o evaluare a impactului.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Măsura nu prevede o simplificare. Ea se bazează pe o cerere înaintată de Italia și se referă doar la acest stat membru.

- **Drepturile fundamentale**

Măsura nu privește drepturile fundamentale.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Această măsură nu impune Uniunii nicio sarcină financiară sau administrativă. Prin urmare, propunerea nu are implicații asupra bugetului Uniunii Europene.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și modalități de monitorizare, evaluare și raportare**

Nu este necesar un plan de punere în aplicare. Prezenta propunere se referă la o autorizație de reducere a unei taxe pentru un singur stat membru, la cererea acestuia. Autorizația este acordată pentru o perioadă limitată, până la data de 31 decembrie 2028. Ratele de impozitare aplicabile vor trebui să fie în conformitate cu nivelurile minime de impozitare stabilite prin Directiva privind impozitarea energiei. Măsura poate fi evaluată în cazul unei cereri de reînnoire după expirarea perioadei de valabilitate.

- **Documente explicative (pentru directive)**

Propunerea nu necesită documente explicative privind transpunerea.

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Articolul 1 prevede autorizarea Italiei de a aplica rate reduse de impozitare pentru motorina și GPL utilizate pentru încălzire în anumite zone geografice defavorizate. Ratele de impozitare trebuie să fie în conformitate cu nivelurile minime de impozitare prevăzute de directivă.

Articolul 2 stabilește că eligibilitatea unora dintre zonele geografice în cauză este condiționată de lipsa accesului la rețeaua de gaze naturale în localitățile în cauză.

Articolul 3 prevede că autorizația solicitată se acordă cu efect de la 1 ianuarie 2025, în continuarea actualei Decizii de punere în aplicare 2019/814 a Consiliului, până la 31 decembrie 2028, în limitele perioadei maxime permise de directivă.

Propunere de

DECIZIE DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI

privind autorizarea Italiei de a aplica, în anumite zone geografice, rate reduse de impozitare pentru motorina și gazul petrolier lichefiat utilizate pentru încălzire, în conformitate cu articolul 19 din Directiva 2003/96/CE

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității⁶, în special articolul 19 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/814 a Consiliului⁷, Italia a fost autorizată să aplice, în anumite zone geografice foarte defavorizate, rate reduse ale accizelor pentru motorina și gazul petrolier lichefiat (GPL) utilizate pentru încălzire. Autorizația a fost acordată până la 31 decembrie 2024.
- (2) Prin scrisoarea din 24 aprilie 2024, Italia a solicitat autorizația să aplice în continuare, în anumite zone geografice foarte defavorizate, rate reduse ale accizelor pentru motorina și GPL utilizate pentru încălzire. Autoritățile italiene au furnizat informații suplimentare în scrisorile din 12 septembrie 2024 și 21 noiembrie 2024. Autorizația se referă la perioada 1 ianuarie 2025 - 31 decembrie 2028.
- (3) Italia are un teritoriu foarte diversificat, cu condiții climatice și geografice variabile. Având în vedere particularitățile teritoriului său, Italia a introdus rate reduse de impozitare pentru motorină și GPL, cu scopul de a compensa parțial costurile cu încălzirea disproporționat de ridicate suportate de locuitorii din anumite zone geografice.
- (4) Diferențierea fiscală se bazează pe criterii obiective și urmărește să ofere populației din zonele eligibile condiții comparabile cu cele oferite populației din restul Italiei, prin reducerea costurilor cu încălzirea disproporționat de ridicate, cauzate de condiții climatice nefavorabile sau de costurile ridicate la achiziția combustibilului în comparație cu restul teritoriului italian.
- (5) Reducerea ratelor de impozitare se aplică zonelor geografice care îndeplinesc oricare dintre următoarele criterii: (a) condiții climatice foarte nefavorabile pe teritoriul Italiei, și anume localitățile situate în zona F definite în Decretul prezidențial nr. 412 din 26

⁶ JO L 283, 31.10.2003, p. 51 (ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/96/oj>).

⁷ Decizia de punere în aplicare 2019/814 a Consiliului din 17 mai 2019 privind autorizarea Italiei de a aplica, în anumite zone geografice, rate reduse de impozitare pentru motorina și gazul petrolier lichefiat utilizate pentru încălzire, în conformitate cu articolul 19 din Directiva 2003/96/CE (JO L 133, 21.5.2019, p. 20, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2019/814/oj).

august 1993⁸; (b) condiții climatice nefavorabile combinate cu dificultăți în a procura combustibil, și anume localitățile situate în zona E definite în Decretul prezidențial nr. 412 din 26 august 1993; și (c) izolare geografică combinată cu o aprovizionare dificilă și costisitoare cu combustibil, și anume Sardinia și insulele mici. Ratele reduse de impozitare ar trebui aplicate numai până la finalizarea rețelei de gaze naturale din localitățile în cauză.

- (6) Comisia a examinat măsura solicitată și a estimat că aceasta nu denaturează concurența, nu stânjenește funcționarea pieței interne și nu este considerată incompatibilă cu politicile Uniunii în domeniul mediului, al energiei și al transporturilor. Ratele reduse de impozitare pentru motorină și GPL ar rămâne mai ridicate decât nivelurile minime de impozitare din Uniune stabilite în Directiva 2003/96/CE și ar diminua doar parțial costurile suplimentare cu încălzirea suportate în zonele geografice în cauză.
- (7) Prin urmare, Italia ar trebui să fie autorizată, în temeiul articolului 19 alineatul (2) din Directiva 2003/96/CE, să aplice, în anumite zone geografice, rate reduse de impozitare a motorinei și a GPL utilizate pentru încălzire.
- (8) Ar trebui să se garanteze faptul că Italia poate aplica începând cu 1 ianuarie 2025 reducerea specifică la care se referă prezenta decizie, fără întrerupere în raport cu situația anterioară în baza Deciziei de punere în aplicare 2019/814. În consecință, autorizarea solicitată trebuie acordată începând cu data de 1 ianuarie 2025.
- (9) În conformitate cu articolul 19 alineatul (2) din Directiva 2003/96/CE, fiecare autorizație acordată în temeiul respectivului articol trebuie să fie limitată în timp.
- (10) Pentru a se asigura un grad suficient de certitudine în zonele geografice în cauză, autorizația ar trebui acordată pe o perioadă de patru ani. Cu toate acestea, pentru a nu aduce atingere evoluțiilor viitoare ale cadrului juridic existent, este oportun să se prevadă că, în cazul în care Consiliul, hotărând în temeiul articolului 113 sau al oricărei alte dispoziții pertinente din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, introduce un sistem general de impozitare a produselor energetice cu care prezenta autorizație nu ar fi compatibilă, prezenta decizie ar trebui să expire la data la care devine aplicabil sistemul respectiv.
- (11) Prezenta decizie nu aduce atingere aplicării normelor Uniunii privind ajutoarele de stat,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

1. Italia este autorizată să aplice rate reduse de impozitare pentru motorina și GPL utilizate pentru încălzire, în următoarele zone geografice defavorizate:

(a) localitățile situate în zona climatică F, după cum s-a stabilit prin Decretul prezidențial nr. 412 din 26 august 1993;

(b) localitățile situate în zona climatică E, după cum s-a stabilit prin Decretul prezidențial nr. 412 din 26 august 1993;

⁸ Decretul prezidențial nr. 412 din 26 august 1993 împarte teritoriul italian în șase zone climatice (de la A la F). Clasificarea se bazează pe unitatea „grade pe zi”, care reprezintă numărul de zile pe an în care temperatura exterioară este diferită de cea optimă de 20 °C și în care, prin urmare, este nevoie de încălzire.

(c) localitățile situate în insula Sardinia și insulele mici, adică toate insulele italiene cu excepția Siciliei.

2. Pentru a se evita orice supracompensare, reducerea nu trebuie să depășească costurile suplimentare cu încălzirea suportate în zonele în cauză. În cazul special al zonelor care intră sub incidența alineatului (1) litera (c), reducerea impozitului nu poate genera un preț inferior prețului pentru același combustibil în Italia continentală.

3. Ratele reduse respectă cerințele Directivei 2003/96/CE și, în special, nivelurile minime de impozitare stabilite la articolul 9 din directiva respectivă.

Articolul 2

Eligibilitatea zonelor geografice menționate la articolul 1 alineatul (1) literele (b) și (c) este condiționată de lipsa accesului la rețeaua de gaze naturale în localitățile în cauză.

Articolul 3

Prezenta decizie se aplică de la 1 ianuarie 2025 până la 31 decembrie 2028.

Cu toate acestea, în cazul în care Consiliul, hotărând în temeiul articolului 113 sau al oricărei alte dispoziții pertinente din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, introduce un sistem general modificat de impozitare a produselor energetice, cu care autorizația acordată la articolul 1 din prezenta decizie nu ar fi compatibilă, prezenta decizie expiră la data la care devine aplicabil respectivul sistem.

Articolul 4

Prezenta decizie se adresează Republicii Italiene.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu,
Președintele*